

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ:

«Формальні та неформальні групи в організації»

Якщо **формальні групи** формуються керівництвом під час найму, то **неформальні організації** виникають несподівано. Це певна спільнота людей, які тісно спілкуються між собою, мають спільні погляди на життя, роботу, тощо.

Формальні групи — це такі утворення в межах організації, створені за рішенням керівництва з метою виконання певних виробничих або управлінських функцій. Під поняттям "формальна організація" розуміють модель поведінки та стосунків, що передбачена заздалегідь і на законних підставах планується для членів організації. В організації є три типи формальних груп:

- 1) командні групи керівників;
- 2) виробничі групи;
- 3) комітети.

До складу командної групи керівника входять керівник та безпосередньо його підлеглі, які, у свою чергу, також можуть бути керівниками.

Робочі групи складаються з осіб, котрі разом працюють над завданням.

Комітети — особливі види груп, яким надані повноваження для виконання певного завдання або комплексу завдань. їх створюють з метою вирішення конфліктних ситуацій, генерації ідей, рекомендації певного плану дій тощо.

Спеціальний комітет — це тимчасова група, сформована для досягнення певної мети або виявлення певної проблеми¹.

Постійний комітет — перманентно діюча група всередині організації, що має конкретну мету.

Неформальну групу розглядають як повну модель реальної поведінки — дійсний образ діяльності членів організації: наскільки ця реальна поведінка не збігається з формальним планом.

Розрізняють такі причини відмінностей дійсної та формальної моделей організації:

— неповнота формальної організації. Неповнота формального плану створює певну порожнечу, члени організації поступово виробляють моделі поведінки і стосунків один з одним, а незаплановані аспекти їх поведінки можуть бути такими самими структурованими, стабільними і стійкими, як і заплановані аспекти;

— конфлікти між формальною та неформальною структурами.

Реальна модель завжди постійно суперечить формальному планові. Така протидія здійсненню формального плану може бути заздальгідь спланованою або ненавмисною. В організації є групи, що намагаються перехопити владу в тих, хто нею формально наділений, і використати для зміни мети організації або з метою сприяння членам групи.

Процес розвитку і створення неформальних організацій характеризуються певними особливостями:

- опір змінам. Люди можуть використовувати неформальну організацію, щоб обговорювати фактичні та майбутні зміни. Практика свідчить, що в групах спостерігається тенденція опору змінам, оскільки вони можуть загрожувати існуванню групи;
- неформальні лідери. Найсуттєвішою опорою неформального лідера є визнання його групою.

Класифікаційна ознака	Характеристика	
	Формальні групи	Неформальні групи
1. Мета	Ефективність, прибуток	Задоволення соціальних потреб і потреб у безпеці
2. Створення	Планується організацією	Створюється спонтанно
3. Комунікації	Формальні канали	Формальні та неформальні канали
4. Лідер	Призначається організацією	Виходець із групи
5. Міжособистісні стосунки	Встановлюються на основі виробничих завдань	Розвиваються спонтанно
6. Вплив на членів групи	Грошові винагороди, влада	Персональний вплив
Контроль	Спирається на покарання, грошові винагороди	Діють громадські санкції

Рис.1. Основні відмінності формальних і неформальних груп

РИС. 2. МЕХАНІЗМ УТВОРЕННЯ ФОРМАЛЬНИХ І НЕФОРМАЛЬНИХ ГРУП

ВИСНОВОК:

Отже, якщо формальні групи, будучи створеними для певної соціальної діяльності, мають юридично визначений статус, нормативну базу існування, яка закріплює структуру, тип завдань, колективні та індивідуальні права й обов'язки, то неформальні такої регламентації позбавлені.